

Johann Quistorp

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius ... ad eundum ... Puellulae Catharinae Mariae Redekerianae Exequias, Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat : P.P. Sub Sigillo Rectoratus, die XXX. Ianuarii Anno M. DC. LX.

Rostochi[i]: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776810510>

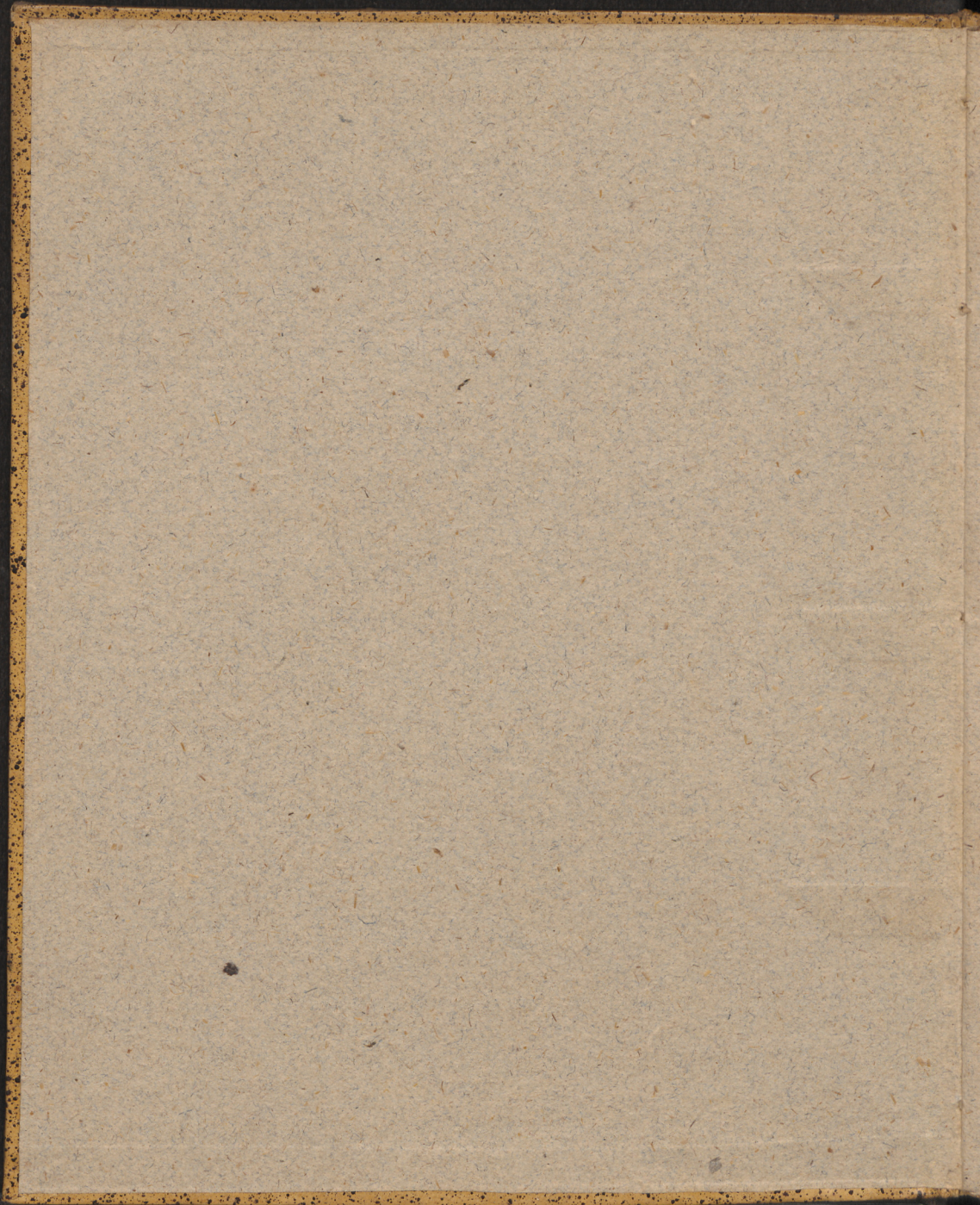
Druck Freier Zugang

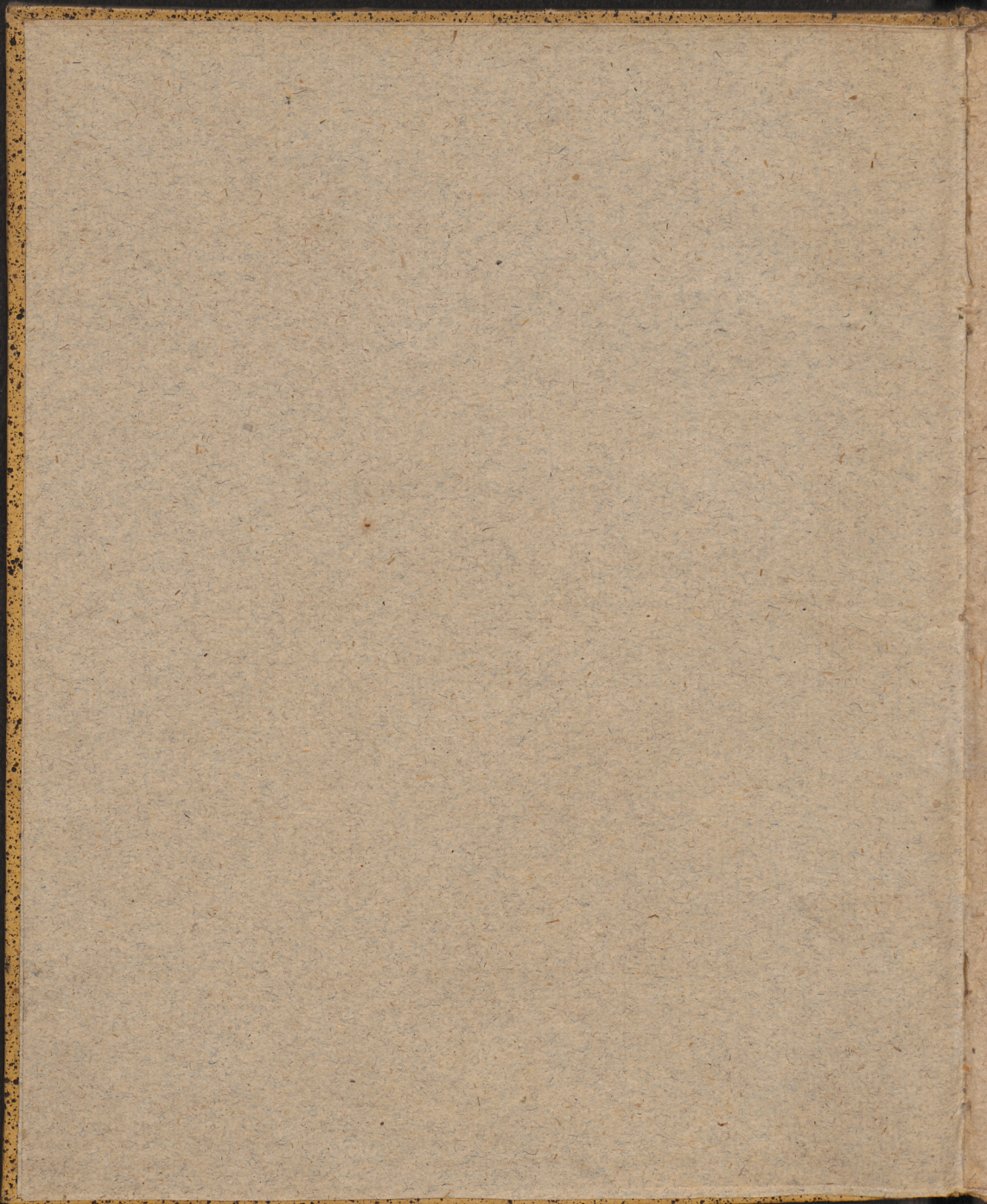
Qvistorp, J.
in
C. M. Redeker.

Rostock, 1660.

24

PROGRAMMA

119.

Quo

RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

JOHANNES QVISTORPIUS,

ΘΕΟΛΟΓ. D. Prof. & Past. J.

ad eundem

TENERRIMÆ ET MELLITISSIMÆ
PUELLULÆ

CATHARI-
NÆ MARIÆ
REDEKERIANÆ

Exequias,

OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES
ACADEMICOS studiosè benevo-
leq; invitat.

P. P. Sub Sigillo Rectoratus,

die XXX. Januarii ANNO
M. DC. LX.

ROSTOCHI,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

CYPRIANUS de Mortalitate
lib. 4.

Abraham DE O placuit, qui ut
DEO placeret, nec amittere filium
timuit, nec gerere parricidium
recusavit. Qui filium non potes
lege & sorte mortalitatis amitte-
re, quid faceres, si filium jube-
reris occidere?

RECTOR
JOHANNES QVISTORPIUS,

Vi pecuniam fœnore collocant, eorum hic mos esse solet, ut à debitoribus primò pignus accipiant vel hypothecam; deinde totum, quod debetur, repetant. Hoc ipsum creditorum institutum Philosophus quidam ad Naturam transtulit; affirmans, eam à nobis tanquam suis debitoribus pignora primùm auferre, ab hoc videndi, ab illo audiendi sensum, ab alio aliud, donec cogamur debitum Naturæ totum persolvere. Nos de Morte, quando à Parentibus carissima pignora auferit, rectè quoq; dici posse arbitramur: eam, more anxiorum creditorum, primò fructus conjugii eripere parentibus, donec tempore divinitus cuiq; vivendi & moriendi præstituto elapso, bulbum ipsum tollat è medio. Immitem hanc suam ordine naturæ turbato liberos antè parentes præripiēdi vim denuò exeruit Mors in infante CATHARINA MARIA filiolâ Amplissimi & Excellentissimi

simi Dn. HENR. RUDOLPHI REDEKERI, J. U. D.
ejusdemq; Professoris accuratissimi, Colle-
gæ pl. æstimati, cujus lamentabiles literas
propterea ad me perscriptas, huc refero:
Nondum septima hebdomas præteriit, quã-
do amantissima uxor MARGARETA Schügen
felici partu dulcissimam mihi filiam pepe-
rit; quæ cum paternâ Dei bonitate ex omni
partē sanâ videretur, insignem nobis spem
fecit diuturnioris vitæ. Sed immatura, & in-
opinatâ morte proh dolor! conceptû no-
strum gaudium in meram commutavit tri-
stitiam. Cum enim ii. Decembr. Anni præ-
teriti esset nata, & 15. ejusdem S. B. ministerio
Pl. Rever. & Clariss. Viri Dn. LL. NICOLAI
RIDEMANNI &c. renatâ, ac CATHARINA
MARIA nominatâ, propter vegetam cor-
poris & animæ habitudinē, quam ultra æta-
tem mirabamur, maxima nos affecit lætitiâ.
Sed quemadmodû omnia humana, & præ-
cipuè vita nostra præcipiti casui semper sub-
jecta sunt: ita nobis heu accidit. Nam 24.
hujus, circa undecimam vespertinam aman-
tissi-

tissimam filiolum externo quidem aspectu
sanam reliquimus: verum circa quartam ma-
tutinam sequentis mane, ultra spem & opinionem
valde aegrotantem deprehendimus. Et quam-
vis medicamenta huic aetati convenientia &
sedulo adhibita, primo quidem aspectu lenire
viderentur affectum, tamen vehementi morbo
nec cura vigilans, nec Excellentissimi & Ex-
perientis. DN. JOHANNIS BACKMEISTERI &c.
indefessa opera potuit resistere, quin circa
undecimam animulam, quam sex septimanas &
tres dumtaxat dies a nativitate gesserat, expi-
raret, & DEO genitori redderet. De causa in-
opinata & acerbissimae mortis sollicitum esse
magis superstitiosum quam necessarium esse
videtur, quippe quae etiam peritissimos Medi-
cos fallere solet: Dei voluntas, fuit cujus pro-
videntia cuncta gubernantur: Ille enim qui vi-
tam dedit, si eandem adimat, potius ex aenum-
nis & miseris seculi nos liberat, quam ut ju-
stis quarelis causam praebet. Ego interim
officii paterni memor, nec requiem invide-
re, nec debitum pietatis officium dulcissimam
filio-

”filiolæ denegare debeo: licet enim brevi
”temporis spatio miserâ hac rerum usurâ usâ
”sit, tñ. ultimū honorem meritò exposcit. &c.
Quis hîc illud, quod in veteri proverbio di-
citur, HOMO BULLA, aut illud Diurnum
Pindaricum gemêdo non ingeminet? Vio-
las videmus verno tempore erumpere, sed
citò legi aut flaccescere: Verè per quam exi-
guo tēpore inter homines fuit hæc pulcher-
rima viola. Nec dubitamus, quin vulnus
non leve hic filiolæ obitus parentum animo
influxerit; verùm nec dubitamus, quin ad
hoc ipsum sanandum adduci se passuri sint.
Nam is repetiit Filiolam, qui paulò ante de-
derat. Est autem in ærumnis magnum leva-
men non reniti voluntati divinæ: velis enim
nolis, obsequendum est: illudq; perspectum
habere, sæpè quod sensibus nostris & oculis
inimicum videtur ac noxium, re ipsâ blan-
dum esse ac prosperum: cùm DEO majori
curæ simus, quàm nobis ipsis. Abiit hæc vîr-
guncula ex immundo hoc mundo, ante-
quam ejus experiretur imunditiam: à mor-
te &

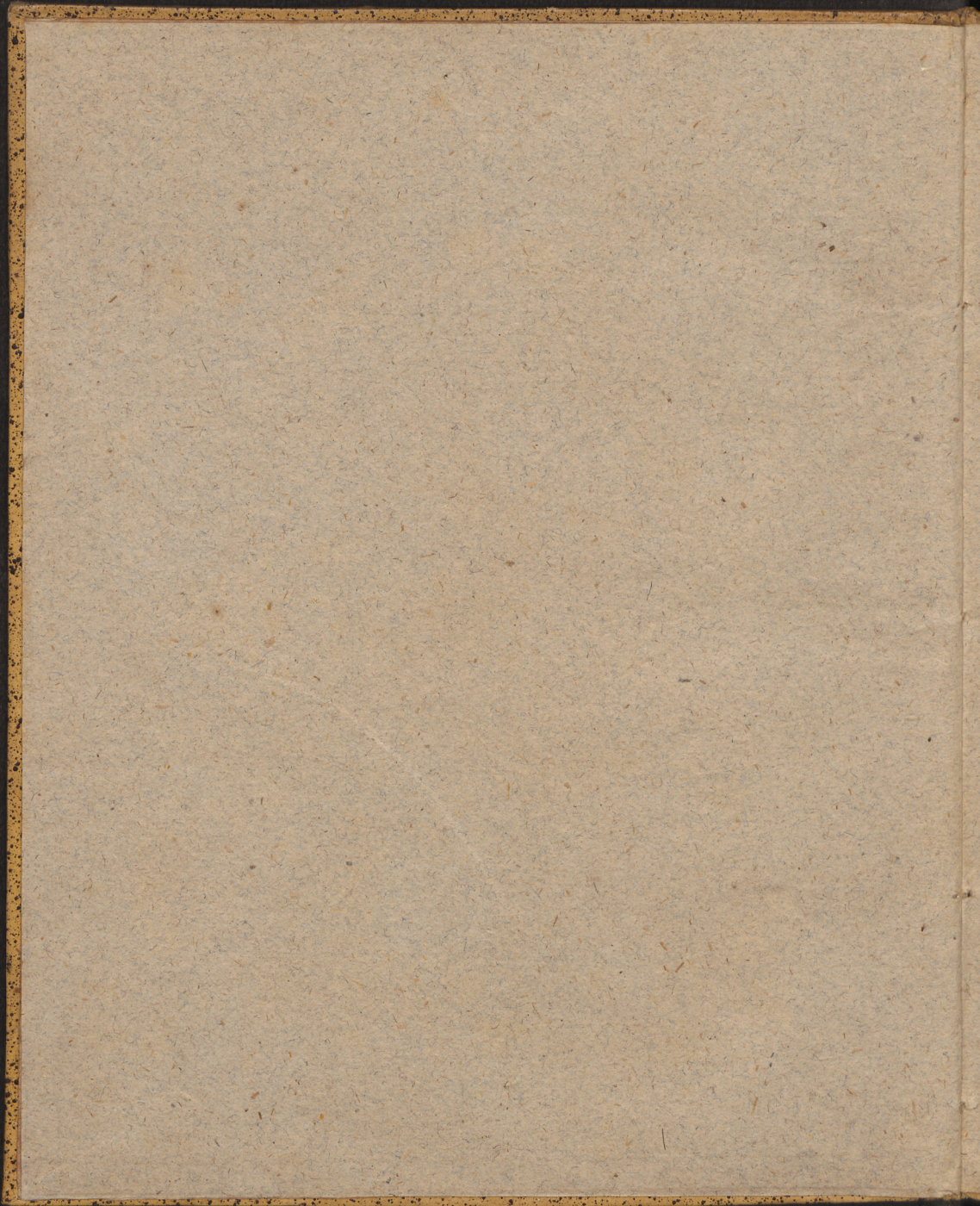
te & calamitatibus; quæ, heu! quantæ nostris capitibus superimpendent! in æternū recessit à parētibus ad tēpus: deniq; ex his terris recessit tinctus Baptismo sacro: nomine & numine Christi in cœlo ditata, parentes aliquando læta excipiet. Auctor est Themistius, Timonem dixisse, non esse lugendos mortuos, siquidem compertum sit, vocabula ista, quibus hominem defunctum discedere, migrare, vel obiisse dicimus, nihil simpliciter grave, sed mutationem solū & transitum insinuare: mutationem autem illam contingere in melius, idq; nomen ^{θανάτης} testari, hoc enim ipsum nomen, hominem è terra migrantem non ad locum aliquem sub terram referre, sed extollere ^{ἀνω εἰς Θεόν} sursum ad divinam sedem, hæc Themistius. Quanto verò magis decebit Christianos parentes, moderari luctui in morte suorum: cum non ex nominis etymologia divinare, sed CHRISTUM confirmantem habeant: TALIU ESSE REGNUM cœlorum. Cū autem beatæ huius animulæ CATHARINÆ MARIÆ

exuvia hodiè terræ mandandæ sint; hortamur & rogamus omnes nostræ jurisdictioni in Academia subjectos, ut horâ mediâ primâ ad piam funeris hujus deductionem in templo Mariano conveniant: & cùm non solùm adultiore; sed etiam infantes morte præripi videant, singuli se ad pium hinc abitum præparent, nec non Academiam, Civitatem, totamq; hanc Provinciam piis precibus DEO commendent.

*Convenietur horâ I. in ede
Mariana.*

te & calamitatibus; quæ, h
stris capitib9 superimpende
cessit à parētib9 ad tēpus: de
recessit tinctus Baptismo sac
numine Christi in cœlo dita
quando læta excipiet. Au
stius, Timonem dixisse, no
mortuos, siquidem compe
bula ista, quibus hominem
scedere, migrare, vel obiiss
simpliciter grave, sed mutati
transitum insinuare: mutati
lam contingere in melius, id
testari, hoc enim ipsum nom
terra migrantem non ad locu
terram referre, sed extollere
ad divinam sedem, hæc The
tò verò magis decebit Christ
moderari luctui in morte suc
ex nominis etymologia divi
STUM confirmantem habeant
REGNUM cœlorum. Cùm au
jus animulæ CATHARIN

ntæ no-
ernūre-
nisterris
mine &
ntes ali-
Themi-
gendos
, voca-
tum di-
is, nihil
plūm &
item il-
en *Javārs*
inē è
em sub
sursum
Quan-
rentes,
m non
CHRIS-
M ESSE
tæ hu-
ARIAE
AVII